

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja jest w każdym wypadku nieproporcjonalna.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2017 r. – BTC / Komisja

(Sprawa T-786/17)

(2018/C 042/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BTC GmbH (Bolzano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. von Lutterotti i A. Frei)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2017) 4799558 z dnia 27 września 2017 r. w sprawie odzyskania przyznanych środków finansowych, a także odnośnej noty obciążeniowej (*Nota di Addebito*) nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. oraz decyzji Ares (2017) 4790311 z dnia 2 października 2017 r., doręczonych pocztą elektroniczną w dniu 4 października 2017 r. na adres info@btc-srl.com, jak też wszelkich innych (także nieznanymi) aktów prawnych, które poprzedzają obie wskazane decyzje, są z nimi związane lub służą ich wykonaniu;
- posiłkowo, stwierdzenie w ramach postępowania arbitrażowego na podstawie art. 272 TFUE i art. 5 ust. 2 umowy o dotację nr C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., że skarżąca nie jest zobowiązana do zapłaty kwoty zażądaną przez Komisję Europejską w nocie obciążeniowej (*Nota di Addebito*) nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r., wobec czego skarżąca pa prawo zatrzymać tę kwotę;
- w dalszej kolejności, posiłkowo i również w ramach postępowania arbitrażowego na podstawie art. 272 TFUE i art. 5 ust. 2 umowy o dotację nr C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., wyłącznie na wypadek, gdyby skarżąca była zobowiązana do zapłaty na rzecz Wspólnoty Europejskiej jakiegokolwiek kwoty na podstawie umowy o dotację C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., stwierdzenie, że kwota ewentualnie należna od skarżącej jest niższa niż kwota wskazana przez Komisję Europejską w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r.;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania, przy czym koszty te szacuje się, w oparciu o włoskie uregulowania dotyczące uiszczania honorariów adwokackich zawarte w dekreście włoskiego ministra sprawiedliwości nr 55/2014, na kwotę 30 000 EUR powiększoną o 15 % tytułem zwrotu kosztów na zasadzie ryczału zgodnie z art. 15 tego dekretu, o 4 % tytułem ustawowej składki na rzecz kasy adwokackiej, a także o 22 % tytułem VAT, o ile jest on należny, z zastrzeżeniem doprecyzowania wysokości tych kosztów w późniejszym czasie, w toku postępowania, z uwzględnieniem rzeczywistego nakładu pracy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: nieważność zaskarżonych decyzji ze względu na przedawnienie zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾.

2. Zarzut drugi: nieważność zaskarżonych decyzji jako sprzecznych z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na nieproporcjonalnie długi czas trwania postępowania prowadzącego do wydania decyzji i wskazanej wyżej noty obciążeniowej (naruszenie zasad pewności prawa i rozsądnego czasu trwania postępowania).
3. Zarzut trzeci: nieważność zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie art. 296 TFUE oraz art. 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z uwagi na błędy popełnione przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, brak, niedostateczne lub wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie decyzji oraz naruszenie prawa dostępu do dokumentów.
4. Zarzut czwarty: nieważność zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie art. 2 i 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, a także naruszenie art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z uwagi na nieproporcjonalny charakter dochodzonej kwoty, brak lub błędny charakter ustaleń faktycznych, a także niewystarczające lub wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie decyzji.
5. Zarzut piąty: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. nie jest należna, ponieważ Komisja naruszyła zasadę wykonywania umów w dobrej wierze, ustaliła okoliczności faktyczne zbyt późno i w niewystarczającym zakresie, a także nie oceniła bądź błędnie oceniła zgromadzone dowody.
6. Zarzut szósty: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. nie jest należna, ponieważ wnioski, do jakich Komisja doszła na podstawie sprawozdania OLAF nie odpowiadają okolicznościom faktycznym.
7. Zarzut siódmy: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. jest w każdym razie zbyt wysoka, ponieważ w myśl art. 19 załącznika II do umowy o dotację zwrotowi podlegają jedynie kwoty, które rzeczywiście zostały niesłusznie pobrane, nie zaś kwoty wypłacone na podstawie wiarygodnego i zgodnego z umową rozliczenia (naruszenie zasady dobrej wiary oraz zasady proporcjonalności).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2017 r. – TecAlliance / EUIPO – Siemens (TecDocPower)

(Sprawa T-789/17)

(2018/C 042/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TecAlliance GmbH (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt P. Engemann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Siemens AG (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Siemens AG

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TecDocPower” – unijny znak towarowy nr 13 402 326

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 2433/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;